

TEDENSKA SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto I

V Ljubljani, dne 2. aprila 1926

Stev. 18

Vstajenje

Ko je konec zime in prihaja z vsakim dnem jasnejša in top-
lejša pomlad, slavimo kristjanje spomin Kristovega vstajenja iz
groba in od smrti. Vstajenje pomladi, novo kletje in žitje v naravi,
ki je še pravkar spala pod snegom in ledom, prinaša krščanskemu
človečanstvu vsako leto no-
vo radost ter spoznanje, da
sledi temi vedno luč, Gol-
goti vedno tudi Vstajenje.
Najlepši in za človeško du-

šo najbolj vzpodbuden
praznik je po mračnih, ža-
losti polnih velikonoč. dneh
— Velika nedelja, praznik
zmage nad zlobo, trohnobo
in smrtjo.

Praznik Vstajenja prinaša
vsem dušam vero in upa-
nje, da bodo tudi naša trup-
la zopet vstala ter se zdru-
žila s pravirom vsega, kar
živi, misli in čuti — da do-
sežejo vsa svoj končni cilj
v Bogu, svojem Očetu. Po
neizmernem trpljenju, ne-
popisnih mukah in najgršem
sramotanju je moral Krist
izdihniti svojo veliko, ves
svet objemajočo dušo, da
je potem vstal v tem večji
krasoti in moči. In ako bi
človek ne imel vere, da mo-
ra prejeti plačilo za vse bo-
lesti, krivice, zlobe in kri-
žanje vsaj onstran groba, bi
bilo naše življenje brez ide-
alov. Svet bi se izpremenil
v divjaštvo in grozo, a kul-
tura bi bila neznan pojem.

Ko smo ječali še v su-
ženjskih sponah kruto kri-
vičnega nemštva, ko je naš
narod ležal v grobu, križan
in poln ran, zaničevan in
zastražen po nemških rabl-
ljih, takrat so pač redki
Slovenci verjeli, da bodo
vendarle popokale kameni-
te plošče nad našim grobom,
da se približa tudi Slovencem vsta-
jenje z zmago in svobodo. Mnogo pa jih je bilo, ki so se iz bojaz-
ljive ali sebične nevere rajši pridružili rabljem ter so jih celo sla-
vili za to, da so pehali slovenske brate v grob in temo. Bilo je
mnogo Slovencev, ki so stopili med Jude, da pomagajo bičati, kri-
žati in pokopati svoj lastni narod.

Tisti redki Slovenci in redke Slovenke pa, ki niso nikoli iz-
gubili vere v zmago pravice n resnice, so od Vodnikovih časov
do konca svetovne vojne z največjim zaupanjem in požrtvovanjem
samega sebe budili slovenski narod v samozavesti, v ljubezni do
jezika in v veri, da je Vstajenje blizu. Strašno so trpeli ti značajni
naši rojaki za svojo vero, upanje in ljubezen; premnogo jih je bilo
telesno ali gospodarsko uničenih, premnogo jih je padlo tekoni
stoletja v grobove, ne da bi dočakali slovenske Velike nedelje.

A umrli so, križani in zaničevani, v neomajnem prepričanju, da
bodo svobodo doživeli njih otroci ali vnuki.

In niso se varali! Po brezkončno dolgem trpljenju je prišla
našemu narodu končno najbolj grozna doba: Golgota od l. 1914
do 1918. Takrat smo Slo-
venci kakor Krist na križu
vzdihovali in kričali: »Moj
Bog, moj Bog, zakaj si nas
zapustil!«

Nepopisna je bila zloba in
krutost naših rabljev v tisti
dobi. Kri je tekla v poto-
kih, iz tisočerih ran je uha-
jalo življenje iz telesa slo-
venskega naroda. In že so
mislili naši sto in stoletni
rablji, da nas je konec ter
da je treba na naš grob za-
valiti le še debele plošče,
nanje pa zapisati: »Tukaj
počiva slovenski narod«

Žalostno je, da je bilo tu-
di mnogo Slovencev, ki so
to verjeli in se tolažili, da
ostanejo katoličani, čeprav
nemški in laški.

V trenutku najvišje naše
bolesti pa se je pretrgalo
zagrinjalo in se je pojavi-
lo solnce svobode in z njim
naše Vstajenje. Premagana
sta bežala zloba in trohno-
ba, naš narod pa se je dvi-
gnil iz groba še lepši in sil-
nejši, kakor je bil.

Konec je bilo suženjstva
in sramote. Slovenski nar-
od se je ujedinil s Hrvati in
Srbi v veliko in močno ju-
goslovensko državo s kra-
ljem naše krvi in misli.

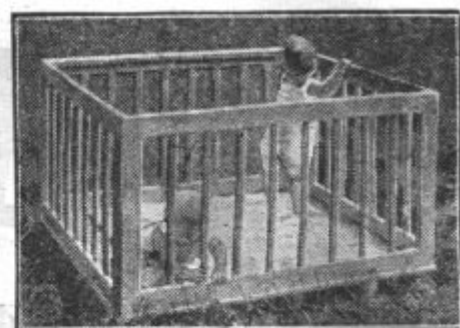
Vstajenje Jezusa Krista
nam ostani večno vzvišeni
simbol: resnica in pravica
zmagata vselej. V tej veri
in zaupanju ostajamo zve-
sti svojim idealom in na-

čelom do groba in preko njega v naših vnukih in pravnukih! Pre-
lepa je naša slovenska domovina, ki jo začne prerajati novo, osve-
žujoče in vse k življenju budeče, solnce. Zazelenijo naše livade,
razbohotijo se naši gaji, sveže vzbrstijo polja in vinske gorice. In
vse nas, ki živimo na tej lepi domači grudi, prešinja v prelestju
pomladanskega prerajanja globoka ljubezen do nje in do združene
močne države, v katero smo vključeni za vekomaj. Le ena kaplja
bridkosti nam greni velikonočno radost: še je na stotisoče naših
bratov zasuznjenih pod tujčevo peto onstran Karavank in Triglava.
A kakor smo mi po dolgih stoletjih doživeli svoje vstajenje, tako
naj nas odslej vsako praznovanje Velike noči bodri v veri, da
bodo tudi ugrabljeni stotisoči našega rodu prej ali slej svobojeni
trpljenja, ponižanja in suženjskih spon ter prižeti na naše srce. Ko
se to zgodi, nam bo praznik Vstajenja zasijal v popolnem veličastju.

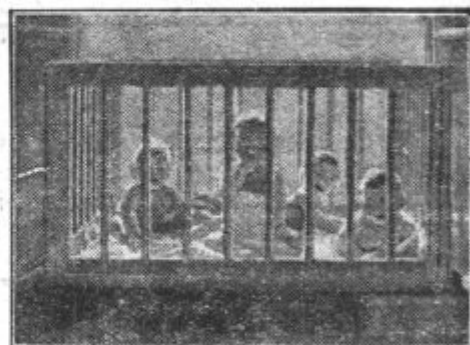

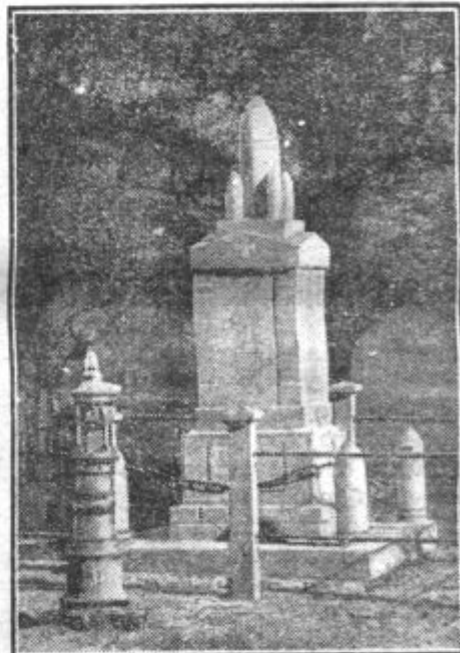
Cvetni teden v Ljubljani. Zgornja slika nam kaže članice Kola jugoslovenskih sester pod vodstvom predsednice gospe Franje dr. Tačarjeve (X), ki prodajajo v najslabšem vremenu oljke v dobrodelne namene, posebno za Dečji dom. Na spodnji sliki pa vidimo prodajalke butar iz okolice, kako v Ljubljani prenočujejo v največjem mrazu pri svojih butarah pod milim nebom. Mladina v okoliških vaseh celih 14 dni pred cvetno nedeljo reže šibe in nabira bršljan ter lepi iz pisanega papirja verižice za okras butar, katere mestni otroci, okrašene z jabolki in pomarančami, neso v cerkev k blagoslovu. Cvetni teden spravijo butare v mesto na prodaj. Da pa ne zapravijo skupička za butare, prineseo hrano s seboj in prenočujejo, kakor kaže ponoči ob 2. posneta slika našega fotografa.

Otroci v Dečjem domu se solnčijo v malih stajicah na vrtu.

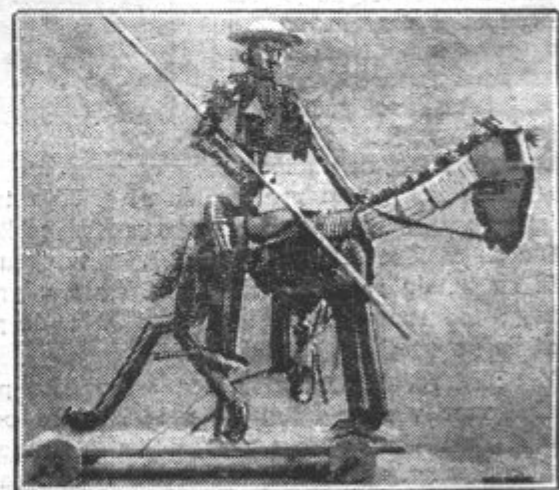
Dojenčki v Dečjem domu se solnčijo v stajici na oknu.

Spomenik padlim v svet vojni v Gorjah pri Bledu. Denar za stroške so brali gorjanski farani in sorodniki padlih.

Cvetna nedelja v Španiji. Mesto oljke in butar neso Španci blagoslovit posušene pamo-ve veje, s katerimi potem okrasijo hiše, da jih varujejo strele.

Don Krištof, pastolovski vitez, sestavljen iz cevi, plošč in lopatic za peči ter kangelj za petrolej.

Josip Benko (na levi), gerent v Murski Soboti, je največji trgovec z živino v Prekmurju. Na desni vidimo njegovo klavnico in tovarno mesnih izdelkov, ki jih izvažajo v Avstrijo.

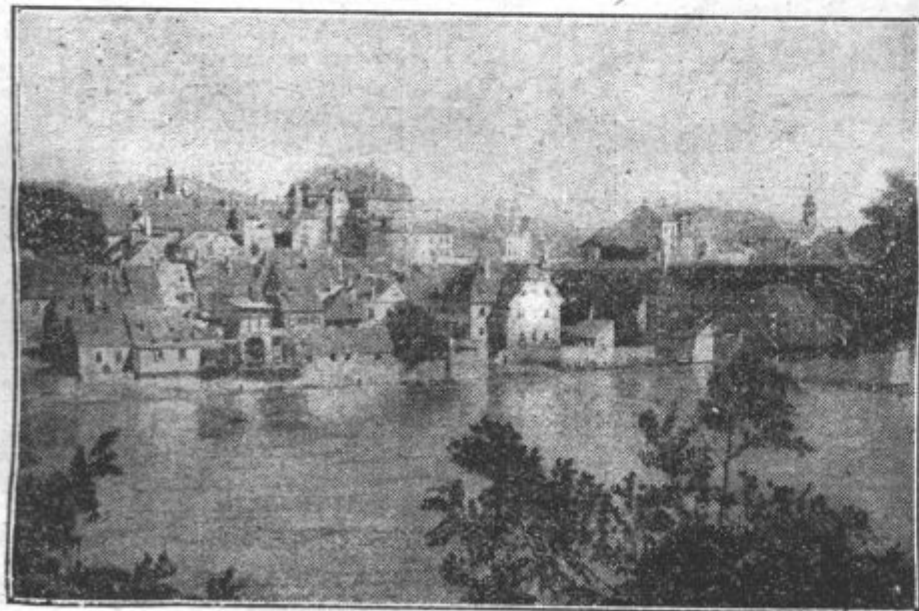
Glasbena Matica v Ljubljani je te dni praznjava tridesetletnico svojega izleta na Dunaj, kjer je žela velikanske uspehe. Dunajčani so zlasti občudovali narodne noše, v katerih so nastopile pevke. Slika nam kaže takratne glavne predstavnike društva in sicer od leve proti desni go. dr. Ferjančičevo, dr. Vencajza, dr. Jenkovo, pevovodjo Hubada in blagajnika Svetka, ki so takrat v Ljubljani vodili priprave za izlet na Dunaj. Gospod Hubad vodi sedaj tudi oba gledališča v Ljubljani.

Čiščenje Mišičeve ceste v Ljubljani

Rade Pašić, sin ministrskega predsednika, in Dragiša Stojadinović, zet radikalnega prvaka Ljube Jovanovića. Ta Rade Pašiću očita najgršo korupcijo in milijonske zasluge. Rade Pašić pa zopet D. Stojadinoviću očita same nečedne stvari. Boj grozi porušiti staro, mogočno radikalno stranko.

Pogled na Maribor in most čez Dravo

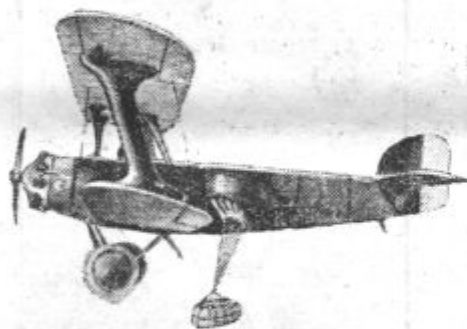

Morilec Josip Hec, ki je umoril in oropal mesarja Josipa Kraljiča v Dobovi, je bil 29. marca v Celju obešen.

Aligator ali kajman, krokodilu podobna žival, živi v velikih rekah

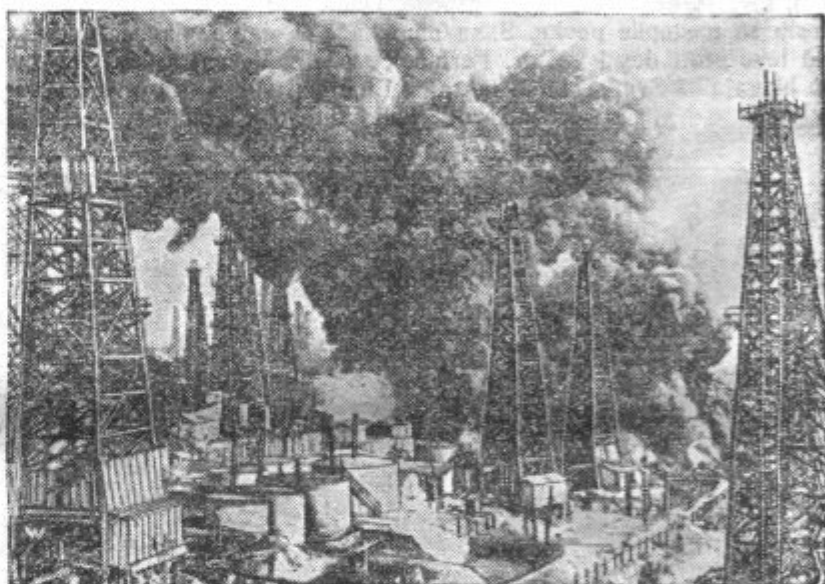
južne Amerike in postane tudi 4 m dolg. Zamorci in Indijanci jedo njegovo meso kljub temu, da zelo neprijetno diši po moškatu. Človeku je žival nevarna samo ranjena, ker je zelo plašna in beži pred njim. Slika nam kaže ujete aligatorje, ki so prodani različnim zverinjakom v Evropi.

Letala v planinah. Spodnja slika nam kaže, kako letala prenašajo hrano in pošto med planinskimi kočami. Na zgornji sliki je pa malo letalo, ko sprejema zavitek s posebno pripravo, ne da bi pristal. Tudi pri zidanju koč bodo z letali znosili stavbni material na najvišje gore.

Dr. Fedor Mikič in dr. Ante Šarič, mlada zdravnika, ki vodita protialkoholni pokret med mladino v Sloveniji. Dr. Mikič silno marljivo organizira po šolah abstinente, jim predava o škodljivosti alkohola in poučuje odrasle pripravljati tudi iz grozdja dobre pijače brez alkohola. Dr. Šarič, Hrvat iz Like, je začel boj proti alkoholu v Mariboru.

Požar v ameriških petrolejskih vrelcih. Požar se je razširil na sosedne vrelce, ker je bilo gašenje nemogoče in je trajal 14 dni. Ogenj je ugasnil šele, ko je v prizadetih vrelcih zmanjkalo petroleja. Škoda znaša mnogo milijonov dolarjev.

Prešič iz Abesinije v Afriki je silno redka žival, ki se hrani z velikimi mravljami